

РЕШЕНИЕ

№ 584

гр. София, 07.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.12.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **10113** по описа за **2025** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания. Образувано е по касационна жалба на СДВР, чрез главен юрисконсулт М. срещу Решение № 2487 от 04.07.2025 г. по анд. № 7079/2025 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение (НО), 122-ри състав.

С решението съдът е отменил Електронен фиш (ЕФ) за налагане на глоба серия К № 4482245/09.02.2021 г., издаден от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на „АО РЕНТ“ ЕООД, чрез управителя си Д. Г. Т. на основание чл. 189, ал. 4 вр. с чл. 182, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание "глоба" в размер на 50 лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 2 вр. с ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност, поради неправилно приложение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила при постановяване на решението – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Сочи, че в ЕФ са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата при което е извършено, посочени са както датата на извършване на нарушението, така и мястото на извършване на същото. Искането до съдът е да постанови решение, с което да отмени решението на СРС. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът, редовно уведомен, не изпраща процесуален представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Административен съд - София-град, XXVIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал. 1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

СРС правилно и въз основа на събраните писмени доказателства /изпратени от Българския Институт по Метрология, доказващи техническата годност на техническото средство, с което е установено нарушението/ е установил фактическата страна на спора, като е приел, че оспорения фиш е бил издаден въз основа на данните от мобилна видео система за контрол на скоростта на МПС АТСС АРН САМ S1 с № 11743с7. С помощта на последното е установено, че на 09.02.2021 г., в 18:47 часа, в [населено място], [улица], с посока на движение от [улица] към „Околовръстен път“, ограничение на скоростта 70 км/ч. за населено място въведено с пътен знак В-26, Д. Г. Т. -представител на „АО РЕНТ“ ЕООД е управлявал лек автомобил „А. Р. С.“ с ДК СВ 4358 РХ със скорост на движение 90 км/ч., като по този начин е превишил разрешената скорост с 20 км/ч. – нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. с ал. 1 от ЗДвП. За констатираното нарушение бил съставен ЕФ.

СРС е приел, че нарушението е безспорно установено, но е отменил обжалваният ЕФ като неправилен и незаконосъобразен, тъй като е наложено административно наказание „глоба“ на ЮЛ, вместо на неговия управител.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно постановено при спазване на процесуалните правила и материалния закон.

Към момента на постановяването на решението на СРС не е била изтекла предвидената в закона абсолютна давност, но към момента на разглеждане на делото в открито съдебно заседание и на постановяване на настоящото решение, предвидената в закона абсолютна погасителна давност е изтекла. Поради горното настоящият съдебен състав на АССГ намира, че не следва да разглежда решението на СРС по съществото му, а следва да бъдат изложени аргументи само относно прилагането на института на абсолютната погасителна давност и аргументи относно изтичането й пред настоящата инстанция.

В глава IX от НК „Погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание“, чл. 79 предвижда, че наказателното преследване се изключва, когато е изтекла предвидената в закона давност. Съобразно разпоредбата на чл. 80 ал. 1 т. 5 от НК /в редакцията към датата на извършване на нарушението, изм. в ДВ.бр.26/2010г. в сила от 10.04.2010г./ наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години за всички други наказания с изключение на тези дадени в предходните точки на същата алинея. В конкретния случай административно наказателно производство е образувано. Разпоредбата на чл. 81 ал. 3 от НК предвижда обаче абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. В тази разпоредба е посочено, че независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член (чл. 80 ал. 1, а в настоящия случай т. 5 от този член от НК). В конкретния случай давността е била три години, а абсолютната давност (съобразно нормата на чл. 81 ал. 3 от НК) е четири години и

половина от момента на извършване на нарушението по аналогия от чл. 80 ал. 3 от НК.

Настоящата касационна инстанция приема, че правилата за давността и абсолютната давност, предвидени в НК, следва да се прилагат и в административно наказателното производство и поради това, че давността и абсолютната давност, като основание за изключване на отговорността, е предвидено за много по – тежки противообществени прояви, а именно: престъпленията и няма логика за по леки такива – административните нарушения – да бъде изключена. Ако се приеме, че за административни нарушения давност не тече, би се получило така, че лице извършило по – лека простъпка – административно нарушение – да бъде поставено в по – тежко положение от лице извършило престъпление.

В конкретния случай нарушението е извършено на 09.02.2021 г., поради което и абсолютната давност за наказателно преследване е изтекла на 09.08.2025 г. (т.е след постановяване на решение с № Решение № 2487 от 04.07.2025 г. по анд. № 7079/2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 122-ри състав). С оглед на тези констатации, тъй като СРС е отменил атакувания ЕФ, макар и по други мотиви решението следва да се остави в сила.

Воден от гореизложеното и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XXVIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2487 от 04.07.2025 г. по анд. № 7079/2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 122-ри състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.